

בית המשפט מפרש את החוק לפי תפישות העולם שלו. לכל שופט פירוש אחר לחוק. דווקני-רק לפי החוק עצמו בלי פירוש של שופט. פשוטו כמשמעו. צמודה לנוסח של החוק. תכליתי-ביטוי לדעות ולתפישה (בישראל) ברק היה זה שהחדיר אותה לישראל. (צמודה לתכלית של החוק/למהות שהחוק מנסה להשיג).

בדרך כלל השופטים ישאלו את עצמם מה התכלית של החוק. פרשנות זו נותנת לבית המשפט מקום לתמך שכן המציאות משתנה אבל החוקים נשארים ישנים, התפיסה התכליתית נותנת לבית המשפט מקום לפרש ולתמך בחוק.

פרשנות על פי הכוונה-על פי כוונת המחוקק (מה קרה בתקופה שחוקקו את החוק) פרשנות על פי החוק- על פי התכלית של החוק ולא על פי כוונתו של המחוקק, גישה זו נותנת אפשרות לתמך ולהתאים את החוק למציאות הקיימת. *החוק לא מחייב ראשי ערים להתפטר אבל בית המשפט מחייב ראשי ערים שהוגש נגדם כתב אישום להתפטר, עם זאת הם נבחרו שוב מה שמצביע שהציבור לא מאמין בביתי המשפט.

*המשפט מעדיף סדר על צדק. ההתישנות היא על היכולת להגיש ערכה משפטית אבל במקרה חדש ניתן לבקש קיזוז.